

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: **Ing. M. G.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Pribinova 2, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia právneho predchodcu žalovaného bývalého Krajského úradu v Bratislave č. OVVS/308/2006/CRS/AP4 zo dňa 20. februára 2006, konajúc o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 1 S 264/2006-34 zo dňa 20. mája 2008 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 1 S 264/2006-44 zo dňa 28. októbra 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 1 S 264/2006-34 zo dňa 20. mája 2008 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 1 S 264/2006-44 zo dňa 28. októbra 2008 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením č.k. 1 S 264/2006-34 zo dňa 20. mája 2008 podľa ustanovenia § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku zastavil konanie o žalobe žalobkyne proti rozhodnutiu právneho predchodcu žalovaného bývalého Krajského úradu v Bratislave č. OVVS/208/2006/CRS/AP4 zo dňa 20. februára 2006 a rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu Obvodného úradu v Bratislave č. OVVS-Pr-2423/4-234-05-L.K. zo dňa 14. novembra 2005, ktorými bola uznaná vinnou zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o priestupkoch). Dôvodom zastavenia konania bolo neodstránenie väd žaloby zo strany žalobkyne. Krajský súd v uznesení konštatoval, že žaloba žalobkyne neobsahovala presné označenie žalovaného správneho orgánu, vyjadrenie, v akom rozsahu sa rozhodnutie

a postup správneho orgánu napáda, uvedenie konkrétnych dôvodov, v čom žalobkyňa vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu s uvedením ustanovení zákona, ktoré mal správny orgán porušiť, a aký konečný návrh robí, t.j. čoho sa domáha. Uvedené náležitosti musí žaloba obsahovať s poukazom na ustanovenie § 249 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Krajský súd žalobkyňu vyzval uznesením č.k. 1 S 264/2006-23 zo dňa 6. februára 2008 na odstránenie vád žaloby. Žalobkyňa toto uznesenie prevzala dňa 13. februára 2008, avšak v reakcii na výzvu uviedla, že nepodávala žalobu, ale žiadosť o preskúmanie rozhodnutia Krajského úradu v Bratislave, ktorého postup považuje za nesprávny; takisto uviedla, že chcela, aby súd rozhodol, či si „M.“ kúpili od nej byt alebo ho dostali od rodičov (ako tvrdili na okresnom súde). Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhla rozhodnúť, že krajský úrad vydal rozhodnutie na základe jednostranného, nesprávneho posúdenia veci a Ing. J. M. s rodinou sa dopustili podvodu a nactiutrhania voči žalobkyňi. Ďalej uviedla, že krajský úrad ju vôbec nepredvolal, nevyžiadal si stanovisko, vychádzal z nesprávneho vyšetrenia prvostupňového správneho orgánu, ktorý ju síce predvolal, ale neuviedol, kto na ňu podal žalobu, a preto nemohla predložiť správne dôkazy. Vzhľadom k tomu, že Ing. M. a jej sestry v snahe zakryť svoje podlosti svojimi listami a vyjadreniami z nej urobili blázna (psychicky narušenú osobu), pričom ani nevedia, kedy mala úraz, kedy a ako bola operovaná. Dokonca si vymysleli, že má nádor na mozgu, a preto si vymýšľa, fantazíruje a žiada doplatiť dnešnú trhovú cenu jeden až štyri milióny Sk (33.193,92 € až 132.775,68 €), čo je podľa žalobkyne bohapustá lož a nactiutrhanie. To ju vyprovokovalo a reagovala nevhodne. Krajský úrad si nič neoveril, prijal všetko, čo povedali, poprekrúcali jej tvrdenia. Neúplne a jednostranne zistil skutkový stav vecí a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho posúdenia vecí.

K opravnému uzneseniu krajského súdu podala podanie označené ako „odvolanie“, v ktorom uviedla, že jej ide o to, aby súd rozhodol, že Ing. M. s rodinou ju podviedli a v zmysle „najlepšia obrana je útok“ okydali ju toľkou špinou, že je ťažké ju zmyť. Nie je jej jasné, z čoho vyplýva opravné uznesenie. Nejde jej o krajský či obvodný úrad, ale o to, aby súd rozhodol. Ona opravu uznesenia nežiadala, ale žiadala o riešenie sporu. Od M. žiada, aby vysvetlili, prečo na úradoch MV SR tvrdili, že si byt kúpili od žalobkyne, a na súde, že ho dostali od rodičov.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia

odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 250ja ods. 2, § 214 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu súdneho spisu zistil, že žalobkyňa podala žalobu proti rozhodnutiu právneho predchodcu žalovaného bývalého Krajského úradu v Bratislave č. OVVS/308/2006/CRS/AP4 zo dňa 20. februára 2006 a rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu Obvodného úradu v Bratislave č. OVVS-Pr-2423/4-234-05-L.K. zo dňa 14. novembra 2005, ktorými bola uznaná vinnou zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch. Žaloba neobsahovala zákonom požadované osobitné náležitosti podľa ustanovenia § 249 ods. 1, § 247 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Krajský súd v Bratislave následne uznesením č.k. 1 S 264/2006-23 zo dňa 6. februára 2007 žalobkyňu vyzval, aby v lehote 15 dní od doručenia uznesenia doplnila návrh a správne označila žalovaného a jeho sídlo, označila napadnuté rozhodnutie číslom a dátumom vydania, uviedla, aký konečný návrh robí, v akom rozsahu rozhodnutie alebo postup správneho orgánu napáda, doplnila dôvody, v čom vidí nezákonnosť rozhodnutie alebo postupu správneho orgánu, správne uviedla konečný návrh, t.j. ako má súd rozhodnúť. Bola poučená o následkoch neodstránenia väd žaloby.

Žalobkyňa na toto uznesenie reagovala podaním zo dňa 25. februára 2008 (č.l. 26), v ktorom uviedla, že chce, aby súd rozhodol, či si M. byt kúpili od nej alebo ho dostali od rodičov (ako tvrdili na okresnom súde). Uviedla tiež, že nepodávala žalobu, ale žiadosť o preskúmanie rozhodnutia bývalého Krajského úradu v Bratislave, odbor všeobecnej vnútornej správy, ktorého postup nepovažuje za správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vychádzajúc z uvedených skutočností konštatuje, že žaloba žalobkyne smerujúca proti rozhodnutiu právneho predchodcu žalovaného bývalého Krajského úradu v Bratislave č. OVVS/308/2006/CRS/AP4 zo dňa 20. februára 2006 a rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu Obvodného úradu v Bratislave č. OVVS-Pr-2423/4-234-05-L.K. zo dňa 14. novembra 2005 neobsahovala zákonom požadované náležitosti. Žalobkyňa bola riadne vyzvaná súdom prvého stupňa na odstránenie väd podania uznesením č.k. 1 S 264/2006-23 zo dňa 6. februára 2007 postupom podľa ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku; bola poučená o následku neodstránenia väd podania. Žalobkyňa uvedené vady podania ani na základe výzvy krajského súdu neodstránila.

Petit rozhodnutia (to, čoho sa žalobkyňa domáha, resp. čo navrhuje) je jednou z dôležitých náležitostí návrhu podľa ustanovenia § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku ako aj § 249 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Ide o náležitosť návrhu,

bez ktorej nemožno vo veci konať a rozhodnúť, pretože súdu nie je známe, čo účastník konania žiada, resp. navrhuje. Súd v správnom súdnictve je viazaný dispozičnou zásadou, podľa ktorej nemôže za účastníka konania vyhľadávať dôvody nezákonnosti preskúmaného rozhodnutia, nemôže takisto sám tvoriť petit návrhu (namiesto žalobcu). Petit návrhu musí byť stručný, jasný a zrozumiteľný. V prípade, že tomu tak nie je, je namieste postup podľa ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (výzva na odstránenie väd podania). Ak aj napriek výzve súdu na odstránenie väd a poučení o následkoch neodstránenia väd, vady podania neboli odstránené, pričom ich nedostatok bráni vecnému vybaveniu podania, súd konanie zastaví (§ 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku). Krajský súd v Bratislave teda postupoval správne, keď žalobkyňu vyzval na odstránenie väd žaloby (uznesenie č.k. 1 S 264/2006-23 zo dňa 6.februára 2007) a keď žalobkyňa vady neodstránila, pričom tieto vady bránia vecnému vybaveniu žaloby, konanie zastavil (§ 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky vychádzajúc z uvedených skutočností napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 1 S 264/2006-34 zo dňa 20.mája 2008 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 1 S 264/2006-44 zo dňa 28.októbra 2008 ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože žalobkyňa nebola v konaní úspešná a žalovanému v tomto konaní náhrada trov konania neprináleží (§ 250k ods. 1, § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 5. augusta 2009

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová